

Mitől váltott meg Jézus?

Jézus neve annyit jelent, mint megváltó, szabadító. Kérdezzük meg, mitől váltott meg, miből mentett ki? És mibe emelt be?

Próbáljuk meg legalább a fontosabb területeket megnevezni, amelyeken Jézus megmentőként kínálta fel magát. Kilenc területen állítom párba a pólusokat, amelyekből kimentett, illetve ahová besegített.

1. A tévelygő életből a vándor életbe

Hérakleitosz, Püthagorasz tanítványa sorolja az embereket ebbe a két csoportba: vándorok és tévelygők.

A tévelygő embernek nincs igazi, távlati életcélja. Nem tudja, mit akar. Nem tudja, honnan jön és hová megy. Egyszerűen ösztönei és pillanatnyi igényei taszigálják.

A vándor a messzire néző ember. Bár a lába elé nézve tesz kitéréseket, mégsem téveszti szem elől még az erdőben sem a távoli templomtornyot. Céla rendezetten éli életét.

Jézus a tévelygőknek mond örömhírt. Őket biztatja az igazgyöngy és a kincs megtalálására. Nekik mutatja meg az Atyát, akinek házában számukra is van lakóhely, ha vándorokká válnak. Érdemes feléje vándorolni egy életen át.

2. Az anyagba fulladásból az át-szellemiesített, áttelekesített életbe

A földből alkotott embertest az átlatokkal rokonít, az ember szellemi lelke pedig Istennel. Az anyagon átsugárzó szellem, a testet uraló és kormányzó lélek adhatja az ember számára az egyensúlyi helyzetet. Csakhogy az emberiség jelen állapotában – akár Jézus korában, akár most – szinte kutatva kell keresni az anyagba bele nem fulladt embert, akit nem az anyag határoz meg, hanem a szellem. Az anyagba fulladás legkiáltóbb jele a minden korban jelentkező materializmus, amely a szellemnek még a létét is tagadja, nemhogy uralomra jutását segítené.

Ezeknek megszabadítására mondja Jézus, hogy az ország nem ebből a világból való, hanem a szellem világból. Amíg az ember túl nem lát az anyagon, addig megváltatlan. Amíg nem akarja a szellemet, a lelket szóhoz juttatni az anyagban és az anyag felett, addig rab. Addig börtöntöltelék. Az ebből kiszabadító Jézus, noha szerette a finom falatokat, mégis elmondhatta: „Az én eledelem az, hogy

annak akaratát tegyem, aki engem küldött, és véghez vigyem művét” (Jn 3,34).

3. Az önzésből a másokért élésbe

Az önző ember birtokolni akar, élvezni akar, a másikat félretolva akarja berendezni az életét. Jézus arra tanít, hogy a másokért élés tesz minket is boldoggá. Életünk igazi értelme, amikor másokat segítünk abban, hogy megtalálják életük értelmét. A szolgáló szeretet a megváltott élet, amely egész halálunkig ad feladatot, programot.

4. Az én-központúságból a közösségi életbe

Ez nem ugyanaz, mint az előző pont. Az embert meghatározhatja egészen nemes szándék, például saját énjének, egyéniségének kibontakoztatása. Eközben azonban jobbra csak magára koncentrál, szembekerül más énekkel, s talán azokat félretolva tör célja felé: egyedül. Ez itt a beteges eltévelyedés.

Jézus arra tanít, hogy csak egy egészséges, életerős közösségbe beleolvadva lehetsz igazán fejlett és boldog. Kibontakozásodat nem az éned túlhangsúlyozásával, hanem a közösség szolgálata által éred el.

5. A kapzsiságból az ajándékozó jóságba

Ha az ember szabadjára engedni birtoklási vágyát, amely rövid úton kapzsiságba torkollik, bizony, ez sok emberrel – majdnem mindenkivel – szembeállítja. Pénze és vagyona lesz ugyan, de barátai nem lesznek, csak irigyei és ellenségei. Ráadásul ők ezt tartják természetesnek. Nemhogy szabadulni nem akarnak a pénz eme rabságából, de még Jézust is kicsúfolták a pénzt szerető, kapzsi farizeusok (Lk 16,14), amikor az anyagiak odaadására tanított.

Jézus számtalan összefüggésben bemutatta, hogy az Istenhez hasonló ember megszabadul a vagyon rabságából, és az ajándékozó jósággal boldogítja másokat, és boldogítja magát.

6. Az erőszakosságból a szeretet szelidségébe

Minél távolabb kerül az ember a Teremtő kezéből kikerült ősállapottól, annál inkább jellemző rá, hogy az emberi kapcsolatok konfliktushelyzeit erőszakkal oldja meg. Jézus ezt tartotta a hazugság mellett a Sátán

legsajátosabb bűnének (Jn 8,44). Így belátjuk, hogy leginkább ettől megszabadítani, ebből kimenteni akart minket. Magáról nyugodtan kijelentette, hogy benne semmi része nincs a Sátán eme erőszaktermészetének (Jn 14,30), hiszen ezt teljesen kiiktatta magából. Erre akar minket is megtanítani. Akkor lesz valósággá a földi Isten Országa, ha kiiktatjuk életünk-ből az erőszakot. Legalább mi, akik ismerjük, és követni akarjuk őt.

7. Másokon uralkodásból másokon segítségre

Jézus nagyon világosan látta, hogy itt a földön az uralkodók nyomják el legjobban a népet (Lk 22,25). Ebből akart leginkább kiemelni. Ezért többször is mondta, hogy „közöttetek ne így legyen” (Lk 22,26). Meg akart váltani attól a kárhozatos életformától, ahol a kevesek elnyomják a sokaságot. Helyette felkínálta a másokon segítést, a mások szolgálatát.

8. A kiváltságok hajhászásából a kivetettekkel törődésbe

Látomásszerűen azt mondhatjuk: embermilliók tülekednek folyton-folyvást a kiváltságosok osztálya felé és mindenfajta kiváltság megszerzésére. Eme nagy tülekedési áradat útszélre szorultjai, kivetettjei, a társadalom alulmaradottjai a páriák. Az így vagy úgy lenézettek, megvetettek. A nem sikeremberek.

Jézus a kiváltságokról lemondásra szólít fel. Az alulmaradásra, az utolsó hely elfoglalására. Ugyanakkor az alul levők fölemelésére. A bűnbánatot tartani képes vámosok, utcanők, és ki tudja, még milyen bűnösökkel törődésre. Akkor vagy megszabadított, ha másokat megszabadítasz a megvetettségéből.

9. Az igazság meghamisításából az igazság felragyogtatására

Ugyan, mutassatok már egy embert, aki az igazságot nem csüri-csavarja, aki nem erőszakolja meg a saját érdekei szerint! A világ legnagyobb maffiája az igazságot meghamisítók tábora.

Ezzel szemben Jézus rendkívüli hűséggel és következetességgel ragaszkodik az igazsághoz, s azt állítja, hogy minket is ez fog megszabadítani. Ezért küldi maga után és maga helyett az Igazság Lelkét (Jn 16,13), aki elvezet minket az igazság teljességére: a teljes megváltottságra: az üdvösségre.

Barcza Barna